

[Finansministeren.]

mentlig heller ikke enige, selvom vi fortsætter diskussionen.

Den ærede ordfører for forespørgerne begrundede i og for sig ikke sit standpunkt særlig indgående, men henviste til den højesteretsdom fra 1932, som også det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på. Jeg er ikke jurist og vil derfor nødig optage en lang juridisk diskussion, men efter hvad der foreligger for mig, kan man ikke uden videre slutte fra højesteretsdommen i 1932 til, at den aftale, staten nu skulle have indgået med H. og K., skulle være ugyldig. For det første er der tale om — det har jeg sagt, og det ved det ærede medlem hr. Henry Christensen også — indmeldelse i en arbejdsløshedskasse. I sagen fra Esbjerg var der tale om et forbund. Endvidere vedrører sagen fra Esbjerg forholdet mellem to forbund, hvoraf det ene var et, om jeg så må sige, „normalt“ forbund og det andet Kristeligt dansk Fællesforbund. Man kan formentlig ikke fra dommen, der tager stilling til forholdet mellem disse to forbund, uden videre slutte til et forhold mellem et forbund og ikke-organiserede.

Endelig mener jeg også, at man må påpege den meget væsentlige ting, at i Esbjerg var der tale om, at man kun måtte tage arbejdskraft blandt dem, der i forvejen var medlemmer af et forbund. Her er udtrykkelig tale om en overenskomst, der er sluttet mellem staten og H. og K., hvor der på lige fod med dem, der er medlemmer af en arbejdsløshedskasse, kan tages andre ind, når blot de i løbet af en måned melder sig ind i arbejdsløsheds-kassen. Jeg anser det derfor for meget tvivlsomt, om man kan begrunde det standpunkt, at den her trufne aftale skulle være ulovmedholdelig, med en henvisning til 1932-dommen.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var også inde på en række andre domme vedrørende kommunale forhold. Jeg tror, det ærede medlem glemte, at der i disse tilfælde var tale om tjenestemænd; det giver en helt anden baggrund for vurderingen af disse domme i forhold til det, der her er tale om.

Flere af de ærede medlemmer har talt om studenterne. Jeg har i og for sig ikke så meget at føje til det af det ærede medlem hr. Carl P. Jensen anførte; det eneste skulle

være, at for studenternes vedkommende er det praktisk talt ligesom for de almindelige kontormedhjælpere sådan, at et flertal er medlemmer af H. og K.; det drejer sig om 66 pct. De er frivilligt gået ind i H. og K., der har varetaget deres interesser, og studenterne har hidtil været særdeles tilfredse hermed, det har de tidligere givet udtryk for, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen har sagt, og det er lidt ejendommeligt, at Danske Studerendes Fællesråd nu bag efter kommer og vil varetage studenternes interesser, da de aldrig før har gjort det, og da den betryggende stilling, studenterne har fået i lønningsmæssig henseende, udelukkende er opnået ved H. og K.s indsats for studenterne.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var inde på ingeniøraftalen, og det var det ærede medlem hr. Rager også. Jeg kan i og for sig være enig i, at der ikke kan sluttes direkte fra den ene aftale til den anden. Det er blevet anført i denne forbindelse, at bestemmelsen om fortrinsvis at antage folk, der er pensionsforsikrede, skulle afvige stærkt fra de bestemmelser, der her er tale om. Det mener jeg i og for sig kan diskuteres. Ved at man fortrinsvis antager arbejdsløshedsforsikrede, får de jo en fortrinsstilling. Det er et spørgsmål, om den formulering, vi har valgt, ikke stiller folk mere lige; men det må vi se på, når vi handler om overenskomsten.

Jeg kan lige berigtige en udtalelse fra det ærede medlem hr. Henry Christensen, hvorefter socialdemokratiet — jeg tror, det var i 1952 — skulle have fået 2,6 mill. kr. fra fagforbundene. Det ærede medlem havde udtalelsen fra „Land og Folk“; det er vel begrundelse nok for at sige, at den ikke er rigtig; den er nemlig forkert. Jeg forstår ikke, hvorfor det ærede medlem i en diskussion som denne søger sin hjemmel i et sådant blad.

Jeg har forstået, at man har ønsket en principiel redegørelse og har ønsket at få de forskellige standpunkter trukket op. Det er nu sket her.

Den ærede ordfører for forespørgerne, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, spurgte, om jeg havde kendskab til, at nogen var ramt af aftalen. „Ramt“ er et ejendommeligt udtryk, men jeg tror, jeg forstår, hvad det ærede medlem mener. Jeg kan kun sige, at